

Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 teneinde te voorzien in een grondslag voor het gebruik van biometrie bij automatische grenscontrole

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is om een grondslag op te nemen voor het gebruik van biometrie bij automatische grenscontrole;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Na artikel 107a van de Vreemdelingenwet 2000 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 107b

1. Gelet op artikel 9, tweede lid, onderdeel g, van de Algemene verordening gegevensbescherming, is het verbod om biometrische gegevens als bedoeld in paragraaf 3.1 van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming te verwerken niet van toepassing indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op de unieke identificatie en verificatie van de identiteit ten behoeve van grenscontrole als bedoeld in artikel 8 van de Schengengrenscodice door middel van een geautomatiseerd grenscontrole systeem, en voor zover de verwerking niet reeds is toegestaan op grond van Europese verordeningen.

2. De gegevens als bedoeld in het eerste lid worden maximaal 24 uur bewaard.

3. Bij regeling van Onze Minister kunnen voorwaarden en beperkingen worden gesteld aan de verwerking van gegevens bedoeld in het eerste lid.

Artikel II

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

Memorie van Toelichting

1 Algemeen deel

1.1 Inleiding

Dagelijks passeren grote aantallen reizigers de buitengrens. Om de luchthaven goed en efficiënt te kunnen laten functioneren, wordt op Schiphol gebruik gemaakt van het Self Service Passport Control-Systeem (hierna: SSPC-systeem) waarbij de reiziger door een Border Control Access Gate (hierna: e-gate) gaat. Door gebruikmaking van deze elektronische controles wordt niet alleen de wachttijd voor reizigers verkort, maar kan ook een hoger niveau van efficiency en grondig grenstoezicht worden behaald. Gelet op het grote aantal reizigers en het belang van een effectief en efficiënt toezicht op naleving en uitvoering van de grensbewaking is er een zwaarwegend algemeen belang om bijzondere persoonsgegevens in de vorm van biometrische gegevens te verwerken.

1.2 Europees kader

De Schengengrenscodex (hierna: SGC) bevat onder meer regels ten aanzien van het grenstoezicht op personen die de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie overschrijden. De belangrijkste bepalingen ten aanzien van de grenscontrole zijn in artikel 8, tweede lid, van de SGC opgenomen waar het gaat om de controle van personen die onder het Unierecht inzake het vrij verkeer vallen en artikel 8, derde lid, van de SGC waar het gaat om de controle van onderdanen van derde landen.

De SGC wordt met de invoering van het Entry Exit Systeem (hierna: EES)¹ gewijzigd door verordening 2017/2225/EU² (hierna: wijzigingsverordening van de SGC), omdat de invoering van het EES gevolgen zal hebben voor de grenscontrole. Met de wijziging van de SGC worden bepalingen toegevoegd over onder meer de zelfbedieningsloketten, e-gates en geautomatiseerde grenscontrolesystemen.³ De verordening geeft daarover aan dat, omdat het aantal onderdanen van derde landen dat de grenzen overschrijdt, per lidstaat en binnen de lidstaten per grensdoorlaatpost verschilt, de lidstaten dienen te kunnen beslissen of en in hoeverre zij gebruik willen maken van technologische mogelijkheden zoals zelfbedieningsloketten, e-gates en geautomatiseerde grenscontrolesystemen (overweging 8). In de wijzigingsverordening van de SGC is in artikel 8ter, negende lid, opgenomen dat het artikel onverlet laat dat lidstaten het gebruik van zelfbedieningssystemen, e-gates, of beide, kunnen toelaten voor grensoverschrijdingen van Unieburgers, van burgers van een Europese Vrijhandelsassociatie van de Europese Economische Ruimte, van Zwitserse burgers en van onderdanen van derde landen van wie de grensoverschrijding niet in het EES moet worden geregistreerd.

Bij de controle van de buitengrens op Schiphol maakt de Koninklijke Marechaussee (hierna: KMar) onder meer gebruik van het zogenoemde SSPC-systeem. Bij de reiziger die gebruik maakt van het SSPC-systeem wordt vastgesteld of de aanbieder van het reisdocument ook de rechtmatige houder van het document is en worden de controles bedoeld in artikel 8, tweede lid, onder a en b, van de SGC⁴ uitgevoerd. Deze controles en authenticatie kunnen plaatsvinden op basis van een

¹ Verordening (EU) 2017/2226 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2017 tot instelling van een inreis-uitreisysteem (EES) voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens en van gegevens over weigering van toegang ten aanzien van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen overschrijden en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandavingsdoeleinden en tot wijziging van de overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord en Verordeningen (EG) nr. 767/2008 en (EU) nr. 1077/2011 (PbEU 2017, L327).

² Verordening (EU) 2017/2225 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2017 tot wijziging van Verordening (EU) 2016/399 in verband met het gebruik van het inreis-uitreisysteem (EES) (PbEU 2017, L 327).

³ Zodra echter uit de geautomatiseerde controle volgt dat er geen positief besluit is waardoor de e-gate opent, wordt het besluit over de grenspassage overgenomen door een grenswachter (artikel 8bis Richtlijn (EU) 2017/2225).

⁴ Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscodex) (codificatie), zoals

gelaatsscan die door middel van een camera wordt gemaakt en die wordt vergeleken met de foto die is opgeslagen op de RFID-chip van het reisdocument dat tegelijkertijd wordt gescand. De gelaatsscan wordt van de reiziger gemaakt als deze zich in de e-gate bevindt. Tevens wordt met behulp van een camera een "liveness detection" uitgevoerd. Door middel van deze detectie wordt beoordeeld of de reiziger die zich voor de camera bevindt ook daadwerkelijk een levend persoon is. Hiermee wordt voorkomen dat reizigers zich door middel van bijvoorbeeld een masker of een geprinte foto van een gezicht voordoen als iemand anders.

1.3 Wettelijk kader

Voor de hierboven omschreven gegevensverwerking is een grondslag vereist. Bij de ingebruikname van de SSPC e-gates in 2012 werden de gegevens verwerkt op grond van de Wet politiegegevens. Biometrische gegevens zoals de gelaatsscan werden bovendien onder Richtlijn 95/46/EG⁵ niet aangemerkt als een bijzondere persoonsgegevens. Echter, onder de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) worden deze biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van de personen wel aangemerkt als bijzondere persoonsgegevens.⁶ De verwerking van bijzondere persoonsgegevens is gelet op het bepaalde in artikel 9, eerste lid, van de AVG in beginsel verboden, tenzij een in het tweede lid genoemde uitzonderingsgrond van toepassing is.

Voor derdelanders die voor een kort verblijf worden toegelaten geldt dat deze grondslag uit het Unierecht volgt.⁷ Het EES is namelijk een systeem dat onder meer als doel heeft om grenscontroles doeltreffender maken door bij de inreis en de uitreis van onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf worden toegelaten, de duur van het toegestane verblijf te berekenen en te controleren en de automatisering van grenscontroles voor onderdanen van derde landen mogelijk te maken. Het EES is erop gericht om het laten afstempelen bij inreis en uitreis van reisdocumenten van onderdanen uit derde landen die zijn toegelaten voor een kort verblijf af te schaffen, en deze regeling te vervangen door de rechtstreekse elektronische registratie van de inreis en uitreis in EES.⁸

Voor onderdanen van derde landen van wie de grensoverschrijding niet in het EES moet worden geregistreerd, geldt dat de door de wijzigingsverordening VIS⁹ gewijzigde SGC bepaalt dat de identiteit van derdelanders die over een visum voor verblijf van langere duur of een verblijfsvergunning beschikken wordt gecontroleerd door het Visa Informatie Systeem te consulteren in overeenstemming met artikel 22g van de Verordening (EG) nr. 767/2008¹⁰. In de SGC wordt niet expliciet geregeld hoe deze reisdocumenten dienen te worden gecontroleerd voor de eerstelijnscontrole. Gelet op de mogelijkheid om in de eerstelijnscontrole te controleren bij een balie waar manuele controles worden uitgevoerd, zonder dat daarbij een gelaatsscan van de

---

gewijzigd bij verordening (EU) nr. 2019/817 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2019 (PB L 135, blz. 27).

⁵ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PbEU 1995, L 281 blz. 0031 – 0050).

⁶ Zie artikel 4, onder 14, van de AVG en overweging 51 uit de preambule bij de AVG, waaruit volgt dat de Europese wetgever foto's kwalificeert als biometrische gegevens als deze worden verwerkt met behulp van bepaalde technische middelen die de unieke identificatie of authenticatie van een natuurlijke persoon mogelijk maken. Zie ook Kamerstukken II 2017/18, 34851, nr. 3, p. 108; WP29, Advies 3/2012 over ontwikkelingen op het gebied van biometrische technologieën, (WP193), 27 april 2012, p. 24 e.v..

⁷ Voor derdelanders is de grondslag om biometrie te verwerken expliciet opgenomen in de EES-verordening Verordening (EU) 2017/2226 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2017 tot instelling van een inreis-uitreisstelsel (EES) voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens en van gegevens over weigering van toegang ten aanzien van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen overschrijden en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandavingsdoeleinden en tot wijziging van de overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord en Verordeningen (EG) nr. 767/2008 en (EU) nr. 1077/2011 (PbEU 2017, L327).

⁸ Zie bijvoorbeeld overweging 6 van de Verordening (EU) 2017/2225 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2017 tot wijziging van Verordening (EU) 2016/399 in verband met het gebruik van het inreis-uitreisstelsel (EES) (PbEU 2017, L 327).

⁹ Verordening (EU) 2021/1134 van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2021 tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EG) nr. 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 en (EU) 2019/1896 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Beschikking 2004/512/EG van de Raad en Besluit 2008/633/JBZ van de Raad, met het oog op de herziening van het Visuminformatiesysteem, (PbEU 2021, L 248).

¹⁰ Verordening (EG) nr. 767/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende het Visuminformatiesysteem (VIS) en de uitwisseling tussen de lidstaten van gegevens op het gebied van visa voor kort verblijf, PbEU 2008, L218.

reiziger wordt gemaakt, wordt niet voldaan aan de eisen als bedoeld in artikel 9, tweede lid, onder g, van de AVG. Voor deze uitzondering op het verbod om (onder andere) biometrische gegevens te verwerken, dient de verwerking namelijk noodzakelijk te zijn om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene.

Voor grensoverschrijdingen van Unieburgers, van burgers van een Europese Vrijhandelsassociatie van de Europese Economische Ruimte en van Zwitserse burgers, bepaalt artikel 8, tweede lid, van de SGC dat personen die onder het Unierecht inzake vrij verkeer vallen bij binnenkomst en bij uitreis worden gecontroleerd op basis van overgelegde of getoonde reisdocumenten. Ook voor deze doelgroep wordt in de SGC niet expliciet geregeld hoe deze reisdocumenten dienen te worden gecontroleerd voor de eerstelijnscontrole. Gelet op de mogelijkheid om in de eerstelijnscontrole te controleren bij een balie waar manuele controles worden uitgevoerd, zonder dat daarbij een gelaatsscan van de reiziger wordt gemaakt, wordt in artikel 8, tweede lid, van de SGC niet voldaan aan de eisen als bedoeld in artikel 9, tweede lid, onder g, van de AVG.

In artikel 29 van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) is bepaald dat er een uitzondering op het verwerkingsverbod als bedoeld in artikel 9, tweede lid, onder g, van de AVG is, indien de biometrische gegevens worden gebruikt ter unieke identificatie van personen, indien dit noodzakelijk is voor authenticatie of beveiligingsdoeleinden. Deze grondslag voldoet echter niet, omdat de wetgever beoogd heeft artikel 29 slechts te laten gelden in uitzonderingssituaties. Het gaat om authenticatie en beveiligingsdoeleinden en slechts voor zover dit noodzakelijk is vanwege een zwaarwegend algemeen belang van rechtmatige toegang tot bepaalde plaatsen, gebouwen, diensten, producten, informatiesystemen of werkprocessystemen. Grensdoorlating is niet één van de in artikel 29 van de UAVG beoogde uitzonderingssituaties, mede gelet op het feit dat dit een proces is dat wordt uitgevoerd als publieke taak door de overheid. Ook is het gebruik van het SSPC-systeem niet noodzakelijk. Er bestaat immers ook de mogelijkheid geen gebruik te maken van het systeem en te controleren aan een balie waar manuele controles worden uitgevoerd, waarbij er geen gelaatsscan van de reiziger wordt gemaakt en er geen sprake is van de verwerking van biometrische gegevens.

Concluderend kan worden gesteld dat Nederland binnen de Europese kaders voor uitvoering van de grensbewaking vrij is in de keus om Unieburgers, burgers van een Europese Vrijhandelsassociatie van de Europese Economische Ruimte, Zwitserse burgers en onderdanen van derde landen van wie de grensoverschrijding niet in het EES moet worden geregistreerd al dan niet gebruik te laten maken van zelfbedieningssystemen en e-gates. Hiertoe dient dan wel een aanvullende nationaalrechtelijke bevoegdheid tot gegevensverwerking van biometrische gegevens te worden geregeld.¹¹

1.3.1 Proportionaliteit

In Nederland is de keuze gemaakt om het SSPC-systeem in te zetten om de grenscontrole en -bewaking zo effectief en efficiënt mogelijk in te richten. Deze wettelijke taak dient onder meer een algemeen belang op het gebied van de nationale veiligheid. Door middel van grenscontroles wordt terrorisme, drugssmokkel, het witwassen van crimineel geld, identiteitsfraude en mensensmokkel tegengegaan. De bewaking aan de buitengrenzen heeft daarnaast als voornaamste doel om onrechtmatige grensoverschrijding te voorkomen, grensoverschrijdende criminaliteit te bestrijden en maatregelen te nemen tegen illegaal binnengekomen personen. Voor een goede grenscontrole is het noodzakelijk dat de identiteit van een reiziger secuur wordt vastgesteld. Alleen na een goede authenticatie is het immers mogelijk om een goed geïnformeerd besluit te nemen of grensoverschrijding mogelijk is of niet. De verwerking van persoonsgegevens in SSPC draagt bij aan een snelle en veilige grenscontrole, waardoor de veiligheid binnen het Schengengebied en daarmee binnen Nederland wordt vergroot. Om een reiziger geautomatiseerd door middel van een e-gate te authentifieren en identificeren is het noodzakelijk om door middel van biometrie (een gelaatsscan) een vergelijking te maken met de gegevens uit het reisdocument. Zonder het gebruik van biometrische gegevens is het niet mogelijk om deze beoordeling geautomatiseerd uit te voeren.

¹¹ Verschillende lidstaten hebben deze optie in het nationale recht vastgelegd. Onder andere Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk en Finland hebben vergelijkbare e-gates en hebben de bevoegdheid in nationale wetgeving geregeld.

Mede gelet op het grote aantal reizigers en het belang van een effectief en efficiënte uitvoering van de grensbewakingstaak (zoals hieronder nader wordt toegelicht) is er een zwaarwegend algemeen belang om bijzondere persoonsgegevens in de vorm van biometrische gegevens te verwerken voor het gebruik van e-gates. Daarnaast zou zonder grondslag de situatie kunnen ontstaan dat onderdanen van derde landen wel kunnen profiteren van de voordelen van een geautomatiseerd grensproces en personen die onder het vrij verkeer van de Europese Unie vallen niet. Een belangrijk uitgangspunt bij het gebruik van het SSPC-systeem is dat onderdanen van de Europese Unie, burgers van een Europese Vrijhandelsassociatie van de Europese Economische Ruimte, Zwitserse burgers en onderdanen van derde landen van wie de grensoverschrijding niet in het EES moet worden geregistreerd niet zullen worden verplicht om gebruik te maken van het SSPC-systeem. Zij zijn vrij in hun keuze om de grens te passeren ofwel langs de manuele balie (waarbij in de eerstelijnscontrole geen biometrische gegevens worden verwerkt) ofwel door gebruik te maken van het SSPC-systeem. Een ander belangrijk uitgangspunt is dat wettelijk wordt vastgelegd dat de biometrische gegevens van personen die zonder complicaties kunnen passeren slechts voor een zeer beperkte periode van maximaal 24 uur (zie de nadere toelichting hieronder) kunnen worden bewaard. Gelet op de beperkte inbreuk op de privacy (vrije keuze, korte bewaartermijn, doelbinding, alleen toegang door gescreende KMar medewerkers) afgezet tegen de zwaarwegende maatschappelijke belangen bij het gebruik van SSPC, is het gebruik van biometrische gegevens proportioneel voor het te behalen doel.

1.3.1.1 De bewaartermijn

Voor de overgrote meerderheid van de personen die gebruik maken van de e-gates zal er geen sprake zijn van een hit met een opsporingsregister (de zogeheten 'happy flow'). Met name voor deze groep is het van groot belang dat hun persoonsgegevens slechts voor een zeer beperkte periode worden opgeslagen. Deze gegevens moeten dan ook binnen 24 uur onomkeerbaar verwijderd worden. Ook indien er wel sprake is van een hit, en er dus een match is met een opsporingsregister, mogen persoonsgegevens maximaal 24 uur worden bewaard indien een grenswachter na controle bij de manuele balie besluit dat de reiziger zijn reis alsnog mag vervolgen. De termijn van 24 uur komt voort uit de huidige bewaartermijn van het SSPC-systeem, waarin de noodzaak is gemotiveerd doordat de KMar ten behoeve van de grensbewaking wil kunnen vaststellen of een reiziger binnen 24 uur vaker dan tweemaal de grens passeert. Tevens moet het mogelijk zijn om ook na de grenspassage reizigers te kunnen identificeren zolang zij zich nog redelijkerwijs op de luchthaven bevinden. Een termijn van 24 uur tussen grenspassage en boarding wordt daarbij het maximum geacht. Tevens dient de opslag van de gegevens voor 24 uur ter controle en optimalisatie van de e-gates.

Indien er wel sprake is van een hit, kan de grenswachter de gegevens markeren als "bewaren". Deze gegevensverwerkingen in het kader van de bestrijding van strafbare feiten en bescherming van de openbare veiligheid tegen gevaren vallen op grond van artikel 2, tweede lid, onderdeel d, van de AVG buiten de reikwijdte van de verordening. In Nederland worden die typen gegevensverwerkingen gereguleerd door de Wet Politiegegevens en Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017¹². Deze gegevens worden dan in overeenstemming met de in deze wetten voorgeschreven bewaartermijn bewaard.

1.3.2 Subsidiariteit

Door de inzet van SSPC wordt de grenscontrole sneller en veiliger uitgevoerd. Een alternatief voor de geautomatiseerde grenscontrole betreft de grenscontrole bij een manuele balie. De gegevensverwerking die plaatsvindt aan de manuele balie verschilt slechts in beperkte mate van de gegevensverwerking die plaatsvindt door middel van SSPC. Dezelfde inhoudelijke controles vinden onder beide systemen plaats, met als cruciaal verschil dat bij de manuele balie geen geautomatiseerde gezichtsvergelijking wordt toegepast en dus geen biometrische persoonsgegevens worden verwerkt. De authenticatie van de reiziger vindt in de Border Control Manual Desk plaats door middel van een menselijke beoordeling. Het is aan de grenswachter om te beoordelen of de reiziger ook daadwerkelijk de rechtmatige houder is van het reisdocument dat hij heeft overhandigd. Hierdoor is de controle aan de Border Control Manual Desk echter wel langzamer dan de controle door SSPC. Voorts kan met enkel die vorm van controle niet hetzelfde niveau van efficiency en grondig grenstoezicht worden behaald als bij SSPC, waarbij de gezichtsherkenningstechniek het menselijke oordeel van de grenswachter ondersteunt en een deel van de mogelijke menselijke fouten kan ondervangen. Mede gelet op het grote aantal reizigers en het belang van een effectief en efficiënt toezicht op naleving en uitvoering van de grensbewaking is

¹² Artikel 94, tweede lid, van de Wiv.

er een zwaarwegend algemeen belang om bijzondere persoonsgegevens in de vorm van biometrische gegevens te verwerken.

2 Administratieve lasten en financiële consequenties

Door deze wetswijziging wordt een grondslag gecreëerd voor het gebruik van biometrie bij automatische grenscontrole. Hiermee zijn geen administratieve lasten of financiële consequenties gemoeid.

3 Consultatie

PM

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Door dit artikel wordt het mogelijk om biometrische gegevens te verwerken wanneer reizigers gebruik maken van de e-gate. Deze verwerking dient noodzakelijk te zijn met het oog op de unieke identificatie en verificatie van de identiteit ten behoeve van grenscontrole als bedoeld in artikel 8 van de Schengengrenscore. De biometrische gegevens worden maximaal 24 uur bewaard ten behoeve van de grenscontrole. Door de Minister kunnen voorwaarden en beperkingen worden gesteld aan de gegevensverwerking.

Artikel II

Spoedige inwerkingtreding van dit voorstel is van groot belang, aangezien het gebruik van e-gates noodzakelijk is voor het goed en efficiënt functioneren van de luchthaven. Na het vervallen van de verwerkingsgrondslag, dient zo spoedig mogelijk een nieuwe grondslag te worden gecreëerd. Daarom wordt afgeweken van de vaste verandermomenten en de minimuminvoeringstermijn.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,